Dosar nr. 4-185/2025
PIGD 4-25118429-15-4-19082025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

06 noiembrie 2025 **municipiul Cahul**

Judecătoria Cahul, sediul Central
Instanța de judecată compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Aliona Sârbu
Grefier Livia Moldovanu

Cu participarea:
Agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cahul, Tonciu Violeta
Făptuitorului Eremia Ion
Apărătorul făptuitorului, avocat Soltan Vasile

examinând în şedinţă publică cauza contravențională cu privire la învinuirea lui **Eremia Ion**, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în *****, *****,
în comiterea contravenției prevăzute de art. 318[1] din Codul contravențional,-

C O N S T A T Ă :

La 12 august 2025, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cahul, Tonciu Violeta, a întocmit în privința lui Eremia Ion procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 396594, în baza art. 318[1] din Codul contravențional.

Potrivit conținutului procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 396594 din 12 august 2025, se reține că, Eremia Ion, la 05 august 2025, ora 10:20, aflându-se în *****, a încălcat ordinul de restricție de urgență nr. 2025-150-62 din 05 august 2025, emis pe un termen de 5 zile, începând cu ziua de 05 august 2025, ora 02:00 și până la ziua de 10 august 2025, ora 02:00.

Acțiunile lui Eremia Ion au fost încadrate în prevederile art. 318[1] din Codul contravențional, conform indicilor: „Neexecutarea ordinului de restricţie de urgenţă”.

La 19 august 2025, materialele cauzei contravenţionale au fost remise în adresa Judecătoriei Cahul pentru examinare după competență, conform art. 395 din Codul contravențional.

Conform art. 400 alin. (4) din Codul contravențional, contravenția prevăzută la art. 318[1] din Codul contravențional se constată de către angajații subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită atribuțiile poliției.

Potrivit art. 400 alin. (5) din Codul contravențional, procesele-verbale cu privire la contravenția prevăzută la art. 318[1] din Codul contravențional se remit spre examinare în fond instanței de judecată competente.

Astfel, Judecătoria Cahul, sediul Central, este competentă să examineze cauza contravențională de învinuire a lui Eremia Ion de comiterea contravenției prevăzute de art. 318[1] din Codul contravențional.

Argumentele participanților la proces

Agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Cahul, Tonciu Violeta, în ședință de judecată, a susținut procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 396594 din 12 august 2025 și a solicitat aplicarea în privința făptuitorului a pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime minimă.

Făptuitorul Eremia Ion, în ședință de judecată, a recunoscut vina și a solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime minimă.

Apărătorul făptuitorului, avocatul Soltan Vasile, în ședință de judecată, a solicitat aplicarea în privința lui Eremia Ion a unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime minimă.

Aprecierea instanței de judecată

Examinând în ședința de judecată materialele contravenționale prezentate, audiind participanții la proces, instanța de judecată remarcă următoarele.

În sensul art. 462 din Codul contravențional, atunci când examinează cauza contravențională, instanţa de judecată trebuie să pronunţe una din aceste două soluții: a) încetarea procesului contravenţional; sau b) declararea vinovăţiei persoanei care a comis contravenţia imputată și, după caz, stabilirea sancţiunii contravenţionale, aplicarea măsurii de siguranţă sau înlăturarea executării sancţiunii.

În conformitate cu art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privința este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor Codului contravențional.

Iar, potrivit cu prevederile art. 440 alin. (1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenționale presupune o activitate desfășurată de către agentul constatator de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenţiei, de încheiere a procesuluiverbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului către funcționarul competent să soluţioneze cauza, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, către instanţa de judecată sau către un alt organ, spre soluţionare.

Reieșind din natura penală a contravenției, stabilită prin cauza Ziliberberg vs Moldova (01 mai 2005), în vederea asigurării unui proces echitabil conform exigenţelor instituite de art.6 par. 2 CEDO, agentul constatator prin prisma art. 440 alin. (1) din Codul contravențional şi prin prisma cauzei Anuşca vs Moldova (18 iulie 2010), urma să exercite o investigație completă, nepărtinitoare şi obiectivă în vederea acumulării materialului probator suficient şi concludent pentru stabilirea circumstanțelor importante ale cauzei, determinarea existenței faptei contravenționale, încadrarea juridică a faptei contravenționale şi administrarea probelor invocate în apărarea sa de către ultimul.

Așa cum rezultă din materialele cauzei contravenționale şi cum s-a constatat în ședința de judecată, Eremia Ion, la 05 august 2025, ora 10:20, aflându-se în *****, a încălcat ordinul de restricție de urgență nr. 2025-150-62 din 05 august 2025, emis pe un termen de 5 zile, începând cu ziua de 05 august 2025, ora 02:00 și până la ziua de 10 august 2025, ora 02:00.

Instanța de judecată, analizând în cadrul ședinței de judecată probele anexate la materialele cauzei contravenționale, ajunge la concluzia, că vina lui Eremia Ion în comiterea contravenției prevăzute de art. 318^1 din Codul contravențional, și anume, neexecutarea intenționată a ordinului de restricție de urgență, se dovedește și prin

următoarele materiale ale dosarului contravențional, examinate în cadrul ședinței de judecată, enumerate în continuare:

- Raportul R-2/4355 din 05 august 2025 (f.d. 6);
- Plângerea cet. Eremia Ana din 12 august 2025 (f.d. 8);
- Procesul-verbal de audiere a victimei Eremia Ana din 12 august 2025 (f.d. 9-9 verso);
- Chestionarul de constatare și evaluare a riscurilor în cazurile de violență în familie (f.d. 11);
- Chestionarul de evaluare a riscurilor de letalitate a violenței în familie (f.d. 12);
- Procesul-verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional Eremia Ion din 12 august 2025 (f.d. 13-14);
- Ordinul de restricție de urgență nr. 2025-150-62 din 05 august 2025 (f.d. 16-16 verso);
- Caracteristica eliberată pe numele lui Eremia Ion (f.d. 17);
- Procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 396594 din 12 august 2025 (f.d. 18-18 verso);
- Scrisoarea de însoțire nr. 34/26-9663 din 13 august 2025 (f.d. 19).

Analizând probele administrate în cadrul cercetării judecătorești, instanța de judecată nu a stabilit careva dubii în probarea vinovăției, care pot fi interpretate în favoarea lui Eremia Ion.

Examinând materialele cauzei, instanța nu a stabilit încălcarea a cărora drepturi şi libertăți ale lui Eremia Ion, procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 396594 a fost întocmit, la 12 august 2025, în prezența făptuitorului Eremia Ion, fiindu-i astfel aduse la cunoștință drepturile și obligațiile lui prevăzute de art. 34, art. 378, art. 384, art. 387 și art. 448 din Codul contravențional şi fiind notificat privind inițierea cauzei contravenționale, cu asigurarea dreptului de a depune explicații, de a înainta obiecţii sau de a prezenta alte cereri privind administrarea unor probe suplimentare.

Instanța statuează în vederea certitudinii aducerii la cunoştinţă a drepturilor şi obligaţiilor făptuitorului inclusiv prin precizarea acestora în partea verso a actului contestat, pentru primirea căruia, acesta a confirmat prin semnătura sa olografă în rubrica nr. 19 din procesul-verbal cu privire la contravenţie.

În aceste condiții, instanţa consideră că a fost respectat și art. 443 alin. (1) lit. g) din Codul contravențional, prin care făptuitorului i-a fost asigurat dreptul de a obiecta și de a prezenta probe în apărarea sa. Mai mult ca atât, acesta a semnat la rubrica nr. 18 unde se indică că recunoaște vina în comiterea contravenției imputate.

În ceea ce privește legalitatea procesului-verbal, instanța reține cu certitudine că, procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 396594 din 12 august 2025 este încheiat cu respectarea dispozițiilor legale, acesta cuprinzând mențiunile obligatorii prevăzute de legea contravențională sub sancțiunea nulității absolute şi nefiind afectat de alte vicii de natură să ducă la anularea sa.

Corespunzător, în cadrul examinării cauzei, instanța de judecată nu a stabilit careva temeiuri de declarare a nulității procesului-verbal cu privire la contravenție, în conformitate cu prevederile art. 443 din Codul contravențional.

Astfel, din probele expuse supra, instanța de judecată ajunge la concluzia, că vinovăția lui Eremia Ion în comiterea contravenției prevăzute de art. 318^1 din Codul contravențional este dovedită integral, dincolo de orice dubiu rezonabil.

Deci, în cadrul examinării cauzei, instanța de judecată nu a stabilit careva temeiuri de declarare a nulității procesului-verbal cu privire la contravenție, în conformitate cu prevederile art. 443 și 445 din Codul contravențional.

În consecință, instanța constată că, forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

În această ordine de idei instanța reține că, agentul constatator a făcut dovada stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanță, de aceea instanța reține că, încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție este temeinică. Sub acest aspect instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar lui Eremia Ion i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, însă ultimul nu a reușit să răstoarne prezumția de legalitate, valabilitate și autenticitate de care se bucură actul.

În acest sens este de menționat că, în jurisprudența CEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt, în principiu, contrare Convenției. În așa mod, Curtea a constatat anterior că prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept. În principiu, Convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont Pagina din de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (Salabiaku c. Franței, 7.10.1988, pct. 28; Telfner c. Austriei, pct. 16, 20.03.2001).

Instanța reiterează că, atunci când se rețin unele încălcări procedurale din partea organului care aplică sancțiunea unei persoane, la examinarea în instanța de judecată a cauzei contravenționale, unele din lacune pot fi lichidate la nivelul instanței respective, deoarece instanța de judecată asigură contravenientului dispunerea de drepturile procesuale, de alegerea modalității şi mijloacelor procedurale de apărare, examinează faptele cazului, persoanele fiind în stare să-şi realizeze toate competențele în această jurisdicție.

Conform art. 381 alin. (4) din Codul contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante.

Instanța constată că, prin fapta comisă, Eremia Ion a adus atingere relațiilor sociale cu privire la solidaritatea familială și relațiilor sociale cu privire la integritatea fizică a persoanei, dar și încălcarea restricțiilor dispuse prin ordinul de restricție de urgență.

Cu privire la violența în familie, Comitetul de Miniștri a recomandat Statelor membre să califice toate formele de violență în familie ca infracțiuni şi să prevadă posibilitatea de a întreprinde măsuri în vederea, *inter alia*, de acordare a posibilității judecătorilor să adopte măsuri interimare cu scopul ocrotirii victimelor, să interzică făptașului de a contacta, comunica cu sau de a se apropia de victimă, să locuiască sau să între în anumite locuri, să sancționeze toate încălcările măsurilor impuse făptașului şi să

stabilească o procedură obligatorie de acționare pentru poliție, serviciile medicale şi sociale.

Mai mult, instanța accentuează că, CEDO, a indicat despre necesitatea unei interveniri prompte a autorităților în situațiile de acest gen, declarând că imixtiunea de către autorități în viața privată şi viața de familie poate deveni necesară în vederea ocrotirii sănătății şi drepturilor unei persoane sau să prevină acțiunile ilegale în anumite circumstanțe (a se vedea Opuz contra Turciei, §144). În cele din urmă, Statele trebuie să mențină şi să aplice în practică un cadru legal corespunzător, care acordă protecție împotriva acțiunilor de violență din partea persoanelor private (a se vedea X şi Y c. Olanda, 26 Martie 1985, §22 şi 23, Seria A nr.91; Costello - Roberts c. Regatului Unit, 25 Martie 1993, §36, Seria A nr. 247-C; D.P. şi J.C. c. Regatului Unit, nr.38719/97,§118, 10 octombrie 2002: M.C. c. Bulgariei, Sandra Jankovic c. Croaţiei, nr. 38478/05, §45, 5 Martie 2009).

Totodată, la calificarea acțiunilor lui Eremia Ion, instanța ia în considerație prevederile art. 12^1 alin. (1), alin. (2)-(5) al Legii nr. 45 din 01 martie 2007 cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței în familie, potrivit căruia, în caz de stabilire la locul faptei, ca urmare a evaluării riscurilor, a circumstanţelor din care rezultă o bănuială rezonabilă că au fost comise acte de violenţă în familie şi/sau persistă un pericol iminent de repetare sau comitere a acţiunilor violente, organul de poliţie este obligat să dispună imediat eliberarea ordinului de restricţie de urgenţă în privinţa agresorului pentru înlăturarea situaţiei de criză şi, concomitent, întreprinde acţiunile necesare de constatare a comiterii infracţiunii de violenţă în familie. Ordinul de restricţie de urgență se eliberează pentru o perioadă de până la 10 zile şi se pune îndată în aplicare, agresorul şi victima (în cazul copiilor – reprezentantul legal al victimei) fiind informaţi despre restricţiile aplicate, drepturile şi obligaţiile care le revin şi despre răspunderea pentru neexecutarea cerinţelor ordinului de restricţie. Supravegherea îndeplinirii măsurilor stabilite în ordinul de restricţie de urgenţă se exercită de către angajaţii postului sau ai sectorului de poliţie din localitate în modul prevăzut de lege. Agresorul are dreptul să conteste ordinul de restricţie de urgenţă în instanţa de judecată în condiţiile contenciosului administrativ. Depunerea cererii nu suspendă acţiunea ordinului de restricţie. Victima are dreptul, în perioada de acţiune a ordinului de restricţie de urgenţă, să solicite, în condiţiile legii, eliberarea ordonanţei de protecţie. Acţiunea ordinului de restricţie de urgenţă, în acest caz, se prelungeşte de drept şi încetează odată cu punerea în aplicare a măsurilor de protecţie stabilite de judecată.

La fel, potrivit prevederilor art. 15^2 alin. (6) din Legea citată, refuzul sau eschivarea agresorului de la executarea cerințelor ordinului de restricție de urgență/ordonanței de protecție atrage răspundere conform legii.

Astfel, făptuitorul Eremia Ion întrunește semnele subiectului special al contravenției prevăzute de art. 318^1 din Codul contravențional.

Prin urmare, instanța relevă că, în acțiunile făptuitorului Eremia Ion se regăsește și latura obiectivă a contravenției incriminate, care s-a manifestat prin neexecutarea intenționată a cerințelor ordinului de restricție de urgență.

În cadrul examinării cauzei instanța de judecată nu a stabilit încălcări flagrante ale procedurii de documentare a cazului, ignorarea prevederilor ordinelor interne, a prevederilor regulamentelor și a legislației contravenționale în vigoare de către reprezentanții organelor de constatare.

La stabilirea pedepsei vinovatului, instanța de judecată se călăuzește de prevederile art. 5-9 din Codul contravențional și ia în considerație caracterul contravenției comise, persoana contravenientului.

Potrivit prevederilor art. 32, art. 41 din Codul contravențional, sancțiunea contravențională se aplică în funcție de caracterul și de gradul prejudiciabil al contravenției, de caracteristica persoanei și de circumstanțele atenuante și agravante și este o măsură de constrângere statală, și un mijloc de corectare și reeducare ce se aplică, în numele legii, persoanei care a săvârșit o contravenție.

Conform art. 42, art. 43 din Codul contravențional, instanța de judecată nu a stabilit circumstanțe atenuante și agravante.

Prevederile art. 318^1 din din Codul contravențional, stabilește sancțiunea contravențională cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 45 la 60 de ore sau cu arest contravențional de la 10 la 15 zile.

Pedeapsa contravențională este o măsură de constrângere statală, un mijloc de corectare și de reeducare a contravenientului, care se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit contravenții. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea făptuitorului, precum și prevenirea săvârșirii de noi fapte contravenționale atât din partea contravenienților, cât și din partea altor persoane.

Instanța de judecată evidențiază ca orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile să se aplice sancțiunea maximă. Sancțiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.

Instanța la aplicarea pedepsei va analiza pe rând tipurile de pedepse prevăzute de articolul de care se învinuiește Eremia Ion și consideră inoportună la caz, aplicarea în privința lui Eremia Ion a pedepsei sub formă de arest contravențional, deoarece potrivit prevederilor art. 38 din Codul contravențional, arestul contravențional este o sancțiune contravențională excepțională.

Astfel, instanța de judecată consideră că, aplicarea în privința lui Eremia Ion a sancțiunii contravenționale sub formă de 45 /patruzeci și cinci/ ore muncă neremunerată în folosul comunității, se impune a fi luată pentru a transmite în societate mesajul că, legea trebuie respectată, aceasta fiind unica pârghie procesuală în măsură să dea eficiență principiilor enunțate în art. 2 al Codului contravențional și anume: apărarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum și în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

Într-o asemenea situație, ținând cont de scopul legii și al pedepsei contravenționale, inclusiv de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de comportamentul făptuitorului Eremia Ion, instanța va dispune aplicarea în privința acestuia a sancțiunii sub formă de 45 /patruzeci și cinci/ ore muncă neremunerată în folosul comunității în detrimentul arestului.

Prin urmare instanța conchide că, sancțiunea sub formă de 45 /patruzeci și cinci/ ore muncă neremunerată în folosul comunității, va avea drept scop atât restabilirea echității sociale, cât și corectarea celei din urmă, măsura de pedeapsă aplicată lui Eremia Ion, fiind echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea acestuia și pericolul social al

contravenției săvârșite, întru apărarea drepturilor şi libertăților legitime ale persoanei, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum şi în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

Se explică lui Eremia Ion prevederile art. 37 alin. (5), (6) din Codul contravențional că, contravenientului sancţionat cu muncă neremunerată în folosul comunităţii i se ia în scris un angajament prin care se obligă să se prezinte în termen de 10 zile la organul de probaţiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul.

În caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunităţii, această sancţiune se înlocuieşte cu arest contravenţional, calculându-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii. Demersul cu privire la înlocuirea muncii neremunerate în folosul comunității cu arest contravențional se examinează de către instanța de judecată în termen de 30 de zile.

În baza celor expuse, în conformitate cu prevederile art. 34, art. 318[1], art. 395, art. 460 şi art. 462 din Codul contravențional, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se recunoaște Eremia Ion, IDNP *****, vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 318[1] din Codul contravențional și i se aplică sancțiune contravențională sub formă de 45 /patruzeci și cinci/ ore muncă neremunerată în folosul comunității.

Se explică lui Eremia Ion prevederile art. 37 alin. (5), (6) din Codul contravențional, potrivit cărora, contravenientului sancţionat cu muncă neremunerată în folosul comunităţii i se ia în scris un angajament prin care se obligă să se prezinte în termen de 10 zile la organul de probaţiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul.

În caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunităţii, această sancţiune se înlocuieşte cu arest contravenţional, calculîndu-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii. Demersul cu privire la înlocuirea muncii neremunerate în folosul comunității cu arest contravențional se examinează de către instanța de judecată în termen de 30 de zile.

Hotărârea cu drept de recurs la Curtea de Apel Sud, sediul central Cahul, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Cahul, sediul Central.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Aliona Sârbu**